

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXIII (27).

Štev. (No.) 19

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

9. maja 1974

Poslanstvo naših domov

(Govor Milana Magistra na 14. obletnici Slovenskega doma v Carapachayu):

Spoštovani rojaki!

Vsako leto, ki se steče v življenju doma, nas bolj odmakne od dni, v katerih je bilo krajevno središče rojakov zasnovano, odločno in započeto.

Stene naših domov ne morejo imeti vtisnjenih žuljev in žrtev tistih rojakov, ki so pred leti na praznih zemljiščih zasadili prvo lopato in ob rasti zidov sanjali o podobi, ki jo bo dom imel ob dograditvi. Podoba poslopja je bila odsev duhovne podobe. Na duhovni sliki so gledali zbrane vse rojake okoliša; može kot nosilce načrtov in rasti; žene prinašajoče toploto in mir; otroke v neugasivem žuborenju; dekleta in fante v zagnanosti in poštenem, veselim razvijanju idealov za slovensko skupnost. Ta duhovna podoba je bila tista vrednota, ki je naglala voljo prvih delavcev, da osnujejo dom.

Zavzetost za vrednoto skupnega doma nas je tudi pripeljala do 14. obletnice in nas bo z gotovostjo vodila do novih jubilejev.

Vrednota ni isto kot vrednost. Vrednota se meri po srcu, vrednost po denarju ali potrebi. Zaradi vrednote skrbimo v svoji skupnosti za onemogle ne ker bi bilo koristno v naravnem pogledu. Starše ljubimo, ker so za nas neprecenljivi, ne ker so koristni, ohranjamo spomin na svoje rajne, ker so nam dragi, ne ker so potrebni. Ako bi začeli ceniti svoj rod in svoje skupne domove po vrednosti, ceni, donosnosti, po tem, kaj nam dom nudi ali da in ne po tem, kar mu mi moremo dati in narediti zanj, se bo vrednota naših domov spremenila v vrednost in tedaj se bo naša krvna pripadnost zamenjala s pripadnostjo, ki nam jo daje klubski karnet.

Širokosrčnost delavcev in darovalcev za naše skupne domove more biti tehtna samo na duhovni ravni upoštevajoč prisotnost idealov, ki so jih darovalci nosili v srcu ob nesebičnem prispevanju.

Vsak naš slovenski dom bi moral vklesati na vidno mesto v kamen in v pravila, kakšno je bilo hotenje, kakšna je bila zamisel, kolika je bila žrtev, do kod v prihodnost je zletela misel tistih slovenskih protikomunističnih izgnancev, ki so z odločno voljo in golimi rokami okrasili velikobuenosairesko okolico z vencem slovenskih domov. V zgodovini je tako, da ko se izgubi zamisel ustanoviteljev, premine tudi ustanova. Tudi s slovenskimi domovi bo tako. Ako ustanovitelji ne bodo pustili rezano prvotno voljo in prvotno zamisel ideala, se bodo ustanove naših domov začele istovetiti s tujimi ustanovami, ki ne morejo biti nikdar enake našim. Naši domovi, kot vse naše delo v zdomstvu, ima izvire, ki jih nobeno drugo delo ne more imeti. Naši izviri so visoko gori v naši zgodovini, ki se iztekajo v Rožmanu, Jegliču, Korošču, Kreku, Mahničju, Šlomšku, Pešernu. Iz teh izvirov teče ena sama živa in čista voda, ki nam ugaša. Žejo po slovenstvu in krščanstvu.

Vsak ud doma, ki prihaja pozneje, nekako tako kot v evangeljski priliki ob najemanju vinogradnih delavcev, to so zlasti novi rodovi, ki se rojevajo po dograditvi doma, mora začutiti z namenom prvih udov in ustanoviteljev. To pa je naloga domskih odborov. Odbori nimajo na skrbi samo, kako vzdrževati domove snovno, njihova prvenstvena naloga je beliti duha ustanoviteljev, prvotne srenje, v nasledstvo, da bo dom ostajal slovenska narodna vrednota.

Cilj je bila prva misel ali dosežen bo kot zadnji. Cilj se mora pretakati iz roda v rod. Samo tako raste pomen našega odhoda iz domovine leta 1945 in samo tako more naša mladina živeti svojsko življenje zdomcev, odklikovanih po božji volji s talentom preganjanj zaradi pravice. Če se je v začetku našega izgnanstva mogla izviti iz naših

Odhajanje delavcev v tujino se vrši po „samoupravnem“ načrtu

OBSOJENI NA NARODNI IN MORALNI PROPAD

Marsikdo je doslej mislil, da smatrajo tudi komunistične oblasti v domovini odhajanje delavcev v tujino za nekako nujno zlo, kateremu pa se ni mogoče odtegniti, ker pač ni doma dovolj dela za vse. Toda temu ni tako. Odhajanje delavcev v tujino je del socialistične samoupravne ureditve, kar je razvidno iz naslednjega: Zagrebško okrožno tožilstvo je prepovedalo razpošiljanje hrvaškega cerkvenega lista „Svjedočenje“, ker je objavila razgovor s slovenskim duhovnikom mariborske škofije Frančkom Križnikom, ki sedaj študira v Nemčiji. V tem razgovoru je Križnik ostro obsodil odhajanje naših delavcev v tujino, kjer se jih mnogo narodnostno in moralno popol-

noma izgubi. To je uničevanje naroda in zato pravi zločin, katerega bi morala oblast preprečiti. Poleg tega pa je delo v kapitalističnih državah pravo „suženjstvo kapitalizmu“, ki bi ga socialistična država nikakor ne smela dopustiti.

Zaradi navedenih stavkov je bil torej list zaplenjen in okrožno sodišče je to zaplenbo potrdilo, češ, da je Križnik s temi izjavami „napadel našo socialistično samoupravno ureditev.“ Iz tega more vsakdo sklepati, da je torej v načrtu socialistične samoupravne ureditve tudi odhajanje delavcev v tujino, ne glede na to, da bo tam služil kapitalizmu in se narodnostno in moralno utapjal.

Reuter o bodočnosti komunistične Jugoslavije

MANJŠA SE NEVARNOST VOJAŠKE INTERVENCIJE

Z datumom 3. maja t. l. je britanska tiskovna agencija Reuter izpod peresa svojega dopisnika v Beogradu Sidneya Weilanda razposlala svetovnemu časopisu daljše poročilo o trenutnih razmerah v jugoslovanski komunistični partiji z ozirom na bližajoči se 10. partijski kongres, ki bo predvidoma začel zasidati v Beogradu 27. maja t. l., dva dni po Titovem 82. rojstnem dnevu.

V poročilu dopisnik ugotavlja, da se jugoslovanska partija pripravlja na trenutek, ko bo Tito izginil z jugoslovanske politične pozornice in meni, da je prav zato Kardelj s svojimi sodelavci spremenil odn. sestavljal novo jugoslovansko ustavo. Največja sprememba je bila izvršena v vodstvu partije in države: partijo bo vodilo odslej naprej 39 člansko predsedstvo namesto dosedanjega 51 članskega, državo pa 9 člansko predsedstvo namesto dosedanjega 23 članskega. Partija meni, da bo na ta način lažje preprečila navzkrižja v svojih vodilnih organih po Titovi smrti.

Glede bodočnosti komunistične Jugoslavije pa poročilo dobesedno glasi:

„Predsednik T. to je vrhunska osebnost v Jugoslaviji in simbolična sila, ki združuje državo, razdeljeno v šest republik in štiri različne narodnostne skupine, kjer se govori trije jeziki in uporabljata dve abecedi.

V svetu še vedno uživa izreden prestiž kot prvi komunist, ki se je uprl

kaj, je sedaj sonce že tako visoko, da nam je vsa naša prehojena pot razsvetljena in jasna, zato je danes na mestu ponos preganjanj neomadeževanih pričevalcev.

Dom združuje sosedne srenje, ki so srečni, če so skupaj. Zato iščejo prilike, da se večkrat srečajo in da rastejo skupaj v svoji narodni zavednosti. Načelo skupnosti je ravno skupnost, posamezniki namreč navadno obnemorejo. „Gorje samemu“, nam je zaklical škof Rožman. Naši domovi so kakor odgovor na ta klic; kjerkoli smo, nas krije skupni krov, da spolnimo škofov poziv. Zagnanost za skupnost ni le sredstvo, temveč namen, kajti bistveni znak neke skupnosti je očejava volja, ki hoče skupnost okrepiti, ne le posameznike. Sveti Ciprijan je zapisal: Unus christianus, nullus christianus! — En kristjan, noben kristjan! Kajti bistveno za kristjana je, da se soodrešuje z drugimi ljudmi, ki so tudi otroci božji. Enako načelo moramo postaviti za svojo narodno skupnost. En sam rojak, noben rojak! To v smislu, da ne sme biti nobenega rojaka, ki ne bi bil del skupnosti, pa tudi nobenega doma, ki ne bi skrbel za vsakega rojaka. Lepota tega ideala je v vsakdanjosti trda, zmogli pa ga bomo uresničiti, če si ga bomo nosili zapisanega, zatrjevanega in razgovarjanega. Pred leti je armenska skupnost v New Yorku pozvala vse rojake naj se znova odzovejo klicu rodne krvi in se pridružijo delu za narodno osvoboditev.

tisoč rojakov, ki so se znova povežali s skupnostjo. Razmislimo, ali ni prišel čas tudi za naše rojake, ki jih domovi ne dosežejo, da jih znova povabijo v svoje okrilje. Če je najboljši dokaz za življenje rast, domovi ne morejo biti brezbrizni do svoje rasti, tudi številčne.

V vojni se način boja zamenjuje po potrebi. Vojska se utrdi v okopih, dokler se zdi, da je to uspešno, toda pride čas, ko je treba iz okopov ven, v napad. Naši domovi so tabori, utrdbe, okopi, toda bodimo čuječi in spoznajmo pravi trenutek, ko bomo morali ven iz za teh okopov in preiti v osvajanje. Držanje položajev mora biti oplojeno z načrti za bodočnost, ki naj mlademu rodu dajejo zagona in ga ohranijo slovenstvu in krščanstvu.

Premiki niso nekaj slabega, slabo je, če so napačni in nevedeni. Vzdignili bomo okoli sebe pomočnike, ako bomo vedno v pripravljenosti krenili naprej, uresničujoči nove pobude, nikdar ugasli, nikdar upehani. Vera v veličino nalog in vera v ljudi, ki nam slede, bo vzbudila novih energij in potegnila v delo.

Slovenskemu domu v Carapachayu ob 14-letnici ne morem nuditi lepšega voščila kot to kar je Ivan Cankar zapisal v povesti Križ na gori: „Omagujoč ovažuj besede: Pot je strma, cilj je lep.“

Bog daj, da bi cilji ostali lepi, tudi če je hoja navzgor strma. Ko bomo na

Chile: autocritica y perspectivas

Volodia Teitelboim, miembro de la Comisión política del Partido Comunista de Chile, tuvo la suerte de hallarse en el extranjero cuando se produjo el „putsch“ militar, por lo que se convirtió en el portavoz oficial de los comunistas chilenos fuera de las fronteras de su país. Como desde hace mucho tiempo ha sido siempre el fiel servidor de la línea general trazada por el Kremlin (tanto en tiempos de Stalin, primero, de Kruschov luego y ahora de Brezhnev), no expresa sólo su propia opinión sino la del movimiento comunista mundial. Es lo que sucede con su artículo „Preludios a las victorias futuras en Chile“, publicado en la revista „Problemas de la Paz y del Socialismo“, que aparece en Praga.

El artículo se inicia con la indispensable autocritica, como acontece siempre después de un grave fracaso comunista: „El Partido Comunista de Chile, ni que decir tiene, ha iniciado un análisis crítico y autocrítico. „Los otros partidos comunistas son invitados a participar también en esta acción: „La crítica amistosa y comprensiva de los partidos hermanos nos ayuda.“

En lo sucesivo, la tarea del Partido Comunista consiste en aislar a „la pandilla fascista de Pinochet“. Y Teitelboim añade: „Los comunistas trazan esta línea de separación entre la minoría fascista y la mayoría antifascista, a través de todas las instituciones del país, incluidas las Fuerzas Armadas... Los militantes patriotas tendrán un lugar de honor en el frente antifascista, al lado del pueblo.“

Djilas in Mihajlov ne smeta iz Jugoslavije

V San Franciscu v Kaliforniji je pred kratkim imelo svoje letno zborovanje Ameriško združenje za napredek znanosti (American Association for the Advancement of Science). Ta ameriška znanstvena ustanova povabi na svoja letna zborovanja tudi strokovnjake in znanstvenike iz tujih držav, da prisostvujejo predavanjem in debatam in podajajo svoja mnenja o določenih problemih. Obravnavajo se vprašanja tehničnih in družbenih ved.

Letos je Zdrženje povabilo na svoje letno zborovanje v San Franciscu tudi Milovana Djilasa in prof. Mihajla Mihajlova, oba iz komunistične Jugoslavije.

Jugoslovanska KP se vpliva, ki ga imata oba „disidentna“, tako boji, da jima ni dovolila izdati potnih listov za potovanje v San Francisco.

Kakor je znano, je bil Milovan Djilas član politbiroja Titove KP in podpredsednik Titove vlade. Iz partije, ki jo je ožigosal v svoji knjigi „Novi razred“, je bil leta 1954 izgnan. V Titovih ječah je prebil od 1956 do 1961 in nato znova od 1962 do 1966.

Prof. Mihajlo Mihajlov je bil po letu 1956 dvakrat obsojen na ječo, prvič za

radi pisanja o sovjetskih koncentracijskih taboriščih in drugič zaradi kritiziranja Titovega režima in objave njegovega pisma v New York Timesu.

Djilas je na zborovanje Ameriškega združenja za napredek znanosti poslal zahvalo za vabilo in dodal:

„Pozdrave pošiljam v imenu pisateljev in znanstvenikov, ki so prisiljeni molčati ali govoriti, češar ne verjamejo, v imenu tistih, ki trpe po ječah, ker so se ponorčevali ali kritizirali tisto, kar je še večeraj bilo dovoljeno, v imenu marksističnih humanistov, ki jih prav sedaj mečejo iz jugoslovanskih univerz.“

Mihajlov pa v svojem sporočilu Ameriškem združenju za napredek znanosti med drugim piše:

„Ker živim v državi, ki ne spoštuje deklaracije Združenih narodov o svobodi gibanja iz ali v svojo lastno državo, vam ne morem osebno govoriti.“ Zborovanju nato Mihajlov želi uspeh „v razkrinkavanju vseh duhovnih in ideoloških omejitev, ki ovirajo svobodo znanstvenega raziskovanja.“

Na zborovanju so razpravljali o problemih, na katere zadeva znanstveno delovanje v ideološko in materialno okrnjenem okolju v komunističnih državah, med njimi tudi v Jugoslaviji.

Pismo iz Rusije

Newyorskí Times je 28. aprila t. l. izpod peresa C. L. Sulzbergerja pod zgornjim naslovom objavil naslednji zanimiv uvodnik:

Dobil sem pismo od nekega sovjetskega funkcionarja, ki me je prosil, naj ga zaščitim s tem, da ne bom opisoval okoliščin, ki so privedle do tega pisma. Sam o sebi pravi, da nasprotuje obstoječemu moskovskemu režimu, ne sicer s Solženicinovega stališča, pač pa, kakor sam pravi, s stališča „svobodno mislečih ljudi, ki so za naš sistem, a ga hočejo napraviti resnično socialistični in sovjetski.“

V tem pogledu, kaže, da deloma svopada z atomskim fizikom Andrejem Saharovim, ki je nedavno javno zahteval več politične demokracije v Rusiji.

Funkcionar, ki ga imenujemo „tovariš X“, poziva, da naj zahodni tisk odpre svoje strani izmenjavi pogledov s sovjetskimi disidenti sedaj, ko je bil Samizdat ali drug podtalni tisk v Sovjetski zvezi praktično „likvidiran“.

Tovariš X je presenečen nad očitnim pomanjkanjem logike v severnoameriški politiki do Sovjetske zveze. Neposredno po 2. svetovni vojni, trdi, ni bilo nevarnosti sovjetskega oboroženega vpadu v Zahodno Evropo — razen, če bi prišlo do komunističnih vstaj v deželah kakor sta bili Francija in Italija, kjer so bili komunisti člani vlad. Prisotnost ameriških čet v Evropi je vzela „to upanje Stalinu“, pravi tovariš X.

Toda, medtem ko ni bilo resnične nevarnosti klasične invazije v Vzhoda, v dobi, ko je bil leta 1949 ustanovljen NATO, pa je tovariš X močno presenečen, da danes na splošno vlada mnenje, da nevarnost nevarnosti ni le v Evropi, ampak tudi v Ameriki.

ten „ogromen porast sovjetske oborožene sile.“ Tovariš X smatra to za „odločilni faktor v mednarodni situaciji“.

Kaj naj bi bil, se sprašuje, „skriti motiv“ Zahoda — ki je menil, da je močno ogrožen od Moskve, ko ni bil, da sedaj smatra, da je „varen kljub naraščajoči sovjetski nadmoči nad Ameriko? Jaz nikakor ne morem zaznati razlogov za to nelogičnost.“

Nato našteva današnje slabosti Zahoda: naraščajočo gospodarsko krizo in „politične zlome tako na področju medsebojnih odnosov kakor znotraj mnogih večjih zahodnih sil.“

Kakšne skušnjave, se sprašuje, bo morda imela Moskva „v Jugoslaviji po Titu, v Španiji po Francu, da ne govorim o Italiji, ki se že nahaja v stanju, podobnem tistemu v naši Rusiji med februarjem in oktobrom 1917? Naši vodje gotovo mislijo, da tam povsod obstajajo predrevolucionarni pogoji.“

Tovariš X nato nadaljuje: „Za obe strani so razgovori o SALT-u verjetno kulisa, za katero se skrivajo priprave za čas prevratov, ki grozijo Zahodni Evropi. Jaz vem, kaj bo Sovjetska zveza storila, če bodo ustvarjeni pogoji za državljanske vojne v Evropi. Ali vi lahko predvidevate, kaj bo napravila Amerika?“

„Nisem pristaš reda, ki obstaja v Zahodnem svetu,“ piše. Toda, češar se bojim, kot sovjetski ruski patriot, je to, da bo soočena z Vietnamu podobnim položajem v Evropi — Amerika reagirala in se bojim, da bodo prvi strelji sproženi z ameriške strani. Z velikim zanimanjem pričakujem vaše reakcije. Lahko objavite, če hočete, moja mnenja.“

AMERIŠKI PRODOR V EGIPT

SADAT ZAUPA KISSINGERJU

Največji zunanje-politični uspeh so ZDA v zadnjih letih dosegle v Egiptu, ki se je iz, dasi ne ideološkega, pač pa vojaško in gospodarsko odvisnega sovjetskega satelita skoro čez noč sprevrnil v severnoameriškega privrženca.

Ko je l. 1952 Nasser odpravil egipčansko monarhijo in se obrnil na ZDA za gospodarsko pomoč, je Washington ponujeno roko zavrgel ter je po neuspešni anglo-francoski pustolovski okoli Sueškega prekopa, v katero se je tudi sam vmešal, pogljal Egipt naravnost Moskvi v naročje. Kremelj je pograbil priliko in poleg drugega zgradil tudi veliko hidrocentralo na Nilu pri Aswanu. Tedanja zunanja politika John Foster Dullesa je v egiptovskem primeru doživela popoln neuspeh.

Nasserjev naslednik Sadat, sedanjeg egiptovski predsednik, tudi pri nesamosojnem severnoameriškega zunanje-političnega ministru Rogersu ni naletel na razumevanje. Sadat nasprotuje komunizmu in tudi do ZSSR ni nikdar kazal posebnega navdušenja, medtem ko so ga ZDA vedno privlačevale. Sam priznava, da ima nanj velik vpliv ameriški pisatelj Lloyd Douglas s svojimi deli, za njim pa Kalif Omar, naslednik arabskega Mohameda. Ker Rogers ni vodil „svoje“ zunanje politike, temveč je le bil izvrševalec Nixonove linije, ki mu jo je že dolgo narekoval takratni njegov svetovalec Kissinger, pogostokrat svojih zunanje-političnih „obljub“ ni mogel izpolniti, ker so v Beli hiši medtem spremenili mnenje.

Položaj se je spremenil, ko je Kissinger prevzel ameriško zunanje ministrovstvo. Na Sadata je s svojim nastopom takoj napravil močan vtis. Sadat sam piše: „Ne verjamem teorijam in

čisto razumskim sistemom. Verujem v moč konkretnih dejstev in v stvarnost zgodovine in izkustev.“ Ta svoj pogled na vodenje zunanje politike primerja s Kissingerjevimi in ugotavlja, da med seboj sovpadata. Sadat meni, da je Washington „revolucioniral svojo zunanjo politiko na Bližnjem vzhodu.“

Kljub svojemu judovskemu pokolenju, toda ker je nemški, je Kissinger Sadatu eden najbolj priljubljenih tujih državnikov. Sadat je o njem celo dejal: „Kissingerju se sme zaupati. Probleme študira. Je lojalen ameriškim interesom, toda je strateg in človek vizije. Je odličnega pogajalca, sprožen, ve za kaj gre in izpolni obljubo.“ Kissingerju je tudi uspešno, da Sadat tudi predsednika Nixona smatra za enega najboljših ameriških predsednikov kar se tiče zunanje politike.

Rezultat Kissingerjevega direktnega posega v zadeve Bližnjega vzhoda in zaupanja, ki ga je dobil pri Sadatu, je bil najprej izgon 15.000 sovjetskih vojaških „strokovnjakov“ in „instruktorjev“ iz Egipta, čemur je pred kratkim sledila Sadatova osebna izjava, da odselej naprej Moskva za Egipt ne bo več vir oboroževanja egipčanske vojske.

V Egiptu sicer niso uradno objavili, da bodo odselej naprej kupovali ameriško orožje, nihče pa več ne dvomi, da ne bo dolgo, ko se bodo prvi egipčanski vojaški oddelki začeli uriti v rabi ameriškega orožja. In še s sodelovanjem pri začetnih delih čiščenja Sueškega prekopa, ko so se ZDA, kakor kaže, znova trdno usidrale v Egiptu, ki je poleg petrolejskih držav okoli Perzijskega zaliva ključ do kontrole nad stikališčem treh celin: Evrope, Azije in Afrike.

Portugal: problemi doma in v kolonijah

NOVI REŽIM HOČE OSTATI NA ZAHODU

Nova portugalska vojaška junta pod predsedstvom grala Spinoles je za 1. maj dovolila vsem portugalskim strankam, stranicam in gibanjem sprostitev, deloma zato, da je ugotovila, katera ima trenutno najboljši organizacijski aparat in zlasti, kakšno moč imajo komunistična partija in druge levičarske skupine.

Spinolova junta namreč ne namerava spremeniti Portugala v socialistično državo, temveč ga obdržati na svobodnem Zahodu. Zato je portugalska vojska že odstranila z odločilnih položajev tako v državi kakor v afriških kolonijah pristaše odstranjenega Caetanovega režima in nastavlja na njihova mesta vojaške funkcionarje. Na vsak način hoče junta izpeljati razmere do normalnih demokratskih volitev v državi sami, kolonij pa se „znebiti“ postopoma, se pravi, jih preve-

sti v samostojne države tako, da bi v gospodarskem oziru ostale kar najbolj povezane s Portugalom.

Portugalska komunistična partija je objavila, in za njo še druge levičarske skupine, da naj država „takoj“ podeli neodvisnost afriškim kolonijam Angoli, Mozambiku in Gvineji. V Lisbonu pa vojaška junta meni, da se država čez noč ne more odpovedati materialnim dobrinam, ki jih je za svoj obstoj črpala doslej iz kolonij, ne da bi se istočasno tudi odpovedala dosedanemu načinu življenja.

Opazovalci portugalskega razvoja tudi primerjajo dosedanjo portugalsko diktaturo s drugimi desničarskimi ali levičarskimi diktaturami in ugotavljajo, da je spadala med najmlajše. Vseh 99 političnih pripornikov kar jih je bilo v portugalskih ječah, ja vojaška junta izpustila na svobodo, med njimi večino

Mednarodni teden

NIXON je izročil watergatski komisiji prepise travokov, ne pa travokov same, kakor je komisija zahtevala in objavil, da so prepisi točni. Meni, da nekaterih pogovorov, ki jih je imel s svojimi svetovalci, ni mogoče objaviti, ker se tičejo državne varnosti same v zvezi z zunanje-političnim položajem ZDA. Večino zunanje sveta watergatska zadeva skoro ne zanima, ker vsako ve, da tudi v ameriški demokratiški stranki niso vsi svetniki, kakor ni države na svetu, ki ne bi že kdaj imela ali v bodoče ne bi imela strankarskih političnih škandalov. Nekateri zunanji opazovalci so tudi mnenja, da v ZDA trošijo ogromne intelektualne sile za problem, čigar teža ne odtehta teže drugih notranje in zunanje-političnih problemov, pred katerimi se ta velesila nahaja.

ČILSKA VOJAŠKA VLADA je od družitve Allendeja pobila 30.000 ljudi, pretirava bivša ravnateljica ministrstva za delo Aida Insunza, ki daje take izjave v Sydneju in Avstraliji. Trdi tudi, da je po čilskih ječah 20.000 pripornikov.

BIVŠEMU AMER. PODPREDSEDNIKU SPIRU AGNEWU so prepovedali izvrševati advokaturu po vsej državi, ker se je bil dal podkupiti, ko je bil podpredsednik Nixonove vlade. Ker pa finančno ni na trhljih nogah, poleg tega pa mu še dotekajo novi dolarji ob izdajanju spominov, Agnew zaradi prepovedi nima problema za svoj življenjski obstoj.

komunistov. Opazovalci pa se tudi sprašujejo, če je zaprte komunistične prevratne sploh kje mogoče smatrati za „politične“ pripornike.

Predvidevajo, da bo novi portugalski režim imel največ težav v afriških kolonijah s tamkajšnjimi gverilskimi organizacijami, ki so po večini komunistične. Okoliške afriške države, med njimi zlasti Južna Afrika in Rodezija, budno zasledujejo razvoj. Veliko vprašanje pa je tudi problem belih portugalskih naseljencev v teh kolonijah, ki so tam že več rodov, prvi že nad 200 let nazaj.

Med prvimi, ki so priznale nov portugalski režim, so bile ZDA in Argentina, medtem ko iz Moskve in njenih satelitov doslej ni bilo reakcije. Med portugalskimi političnimi veljaki je zadnje dni izstopil zlasti socialist Mario Soares, ki je odpotoval na potovanje po več zahodnoevropskih državah ter se je najprej ustabil pri britanskem laburističnem predsedniku Wilsonu. Zavzema se za tkim. „Zvezo demokratskih sil“ na Portugalskem. V Washingtonu pa jih zanima stališče nove vojaške junte do ameriškega letalskega oporišča na Azorskem otočju in do NATO, v katerem je Portugal članica od začetka te zahodnoevropske obrambne organizacije.

miru; vpliv obdajajoče družbene gmote ga sili v odkrivanje širokih in vitalnih oblik sveta.

2) da je naš umetnik v zdomstvu vezan z neuničljivimi vzroki, vere, srca, spomina, jezika in kulture na svojo domovino, pa tudi na tisti čas, ki ga je živel v nji. Poleg zunanje stvarnosti novega sveta ima še vedno v svoji zavesti slovensko krajino, obraze, stvari in tihožitja, domačije, polja in gozdove.

3) da slovenski zdomski umetnik raste iz sebe — iz duha, ki ni popolnoma zavezan ne temu ne onemu svetu. Raste iz nekega širšega zrelostnega in notranje spoznavnega človeškega. Prastare teme ljubezni, vere, svobode, tradicije dobivajo v njem, ki je nekako osamljen v morju obdajajočega zdomstva, novo obliko in vsebino; morda ga na tej stopnji zavesti vodi do spoznanja novih oblikovnih vrednot.

Zbornik 1971-1972 nam nudi pogled na zdomsko likovno ustvarjalnost in na umetnike, ki so prispevali svoja relativno najnovejša dela:

France Gorše je umetnik, pri katerem je vidno elementarno dojemanje in oblikovanje življenja in narave. Kipar je značilen predstavnik tiste medvojne slovenske inteligence, ki je usodno razpeta med dvema svetovoma — Evropo in Ameriko. To razpetost je mogoče čutiti tako v tematski kot v formalni strukturi njegovih del. Bistvo njegove umetnostne dejavnosti je v priznanju in vrednotenju tradicionalnega, klasičnega estetskega, obenem pa v iska-

...ti srteti ne moreš, potreti nikdar usode sovražne besneči vihar!

Simon Gregorčič, Na bregu

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Odmevi prvega maja se še vedno slišijo v območju argentinskega političnega življenja. Opazovalci analizirajo tako govor predsednika pred zbranim kongresom, kot njegov nagovor množici na majskem trgu. Posledice obeh izjav namreč bodo dokončno vidne šele s časom.

Iz kongresnega govora je največ pozornosti vzbudila napoved skorajšnjega sklicanja posebnega sveta ali zbora, za preučitev „narodnega projekta“ ali „narodnega modela“. V čem naj bi ta model sestajal pač nihče določeno ne ve. Tudi izjave v peronističnih krogih so si večkrat precej nasprotujoče. Prišlo pa je v opoziciji tudi do omemb in obtožb o poizkusu korporativizma.

Druga dolgoročna posledica pa je Peronova zasloba sindikalnim vodjem na škodo levičarski mladinski veji peronizma. Ta zasloba je sicer velik politični dividend, a treba je priznati, da je prvemu optimizmu sledila bolj realistična presoja. Sindikalni voditelji nimajo trenutno mladinske mase, ki bi jo lahko postavili na mesto izpraznjeno ob odhodu (odpoveditvi) levičarskih mladinskih formacij. Sindikalni voditelji pa tudi niso v svojstvu izrabiti to nenadno zmago za doseg večjega vpliva na političnem polju, kajti trenutno imajo dovolj problemov v notranjem, ustroju. Bližajo se volitve novega vodstva Glavne delavske konfederacije CGT. Pred tem pa seveda volitve v številnih sindikatih. Notranji boj za doseg čim višjih pozicij v sindikatih in čim važnejših funkcij v CGT trenutno zamegljuje pogled na katerokoli drugo polje.

Po prvem maju (kot njegova posledica?) je bila izvršena tudi večja količina atentatov. Samo v petek 3. v pr-

PISMO IZ RUSIJE

(Nad. s 1. str.)

ja, ki sem Vam jih dal, toda prosim, ne izdajte avtorja.“

Tovariš X trdi, da ni bilo razloga bati se direktne ruske invazije Evrope konec štiridesetih let. Vendar pa meni, da bi se Stalin zganil, da bi ohranil red v slučaju državljanskih spopadov, ki bi jih zaneli na tem področju krajevni komunisti, da pa je bila ta možnost preprečena zaradi prisotnosti ameriških čet.

Istočasno meni, da je Zahodno zaupanje v odjugo iluzija, ki jo vendar osporava dejstvo sovjetskih vojaških priprav. Prepričan je, da Italija stoji tik pred političnimi spremembami in da bo po smrti sedanjih vodij v Jugoslaviji in Španiji novim „predrevolucionarnim“

vih jutranjih urah kar 9 in sicer pretežno proti poslopijem ameriških družb. Bila je tudi nekaj poizkusov ugrabitev (sindikalisti) in v Tucumanu napad na policijsko postojanko. Dovolj dela torej za novoimenovanega šefa federalne policije Villarja (uspešno je preстал izpit 1. maja).

Provincijski konflikti se medtem niso še rešili. V Mendosi je za 1. maj prišlo do kaj neprijetnega dogodka. Guverner je pred provincijskim kongresom bral svoj govor (katerega so prej natiskanega že dostavili vsem poslancem). Po dvajsetih minutah (manjkal je še kaj velik del) je na predlog peronističnega poslanca skupščina soglasno sklenila, da je celoten govor „vzet na znanje“ in guvernerju preprečila nadaljnjo branje. Položaj se tam vedno bolj zaostruje. V Santa Cruz pa je guverner Cepernic prišel v hud „notranji in zunanji“ konflikt. Napadi na podguvernerja, spopadi med ortodoksni in levičarski poslanci peronizma, ter končno nasilen izgon s strani guvernerja samega delegata peronističnega vrhovnega sveta, ki je prišel mirit razburjene duhove. Stvar trenutno preučuje notranje ministrovstvo. V Córdoba pa se znova širi učiteljska stavka, prav kakor za časa vojaške vlade.

V takem ozračju se Perón pripravljajo na svoja potovanja. Najprej baje Paragvaj, kamor bo šel s svojo ženo, go. podpredsednico (medtem bo vodil državo demokratizirani Allende). Nato Španija, baje Italija in Moskva. Ta zadnji cilj potovanja je bil skupno objavljen ob priliki obiska Moskve s strani argentinske gospodarske delegacije, katero vodi ekonomski minister Gelbard Torej, iskanje gospodarskih pa tudi političnih dividendov.

pogojem sledila gotove vrste sovjetske intervencija. Toda ni gotov, kaj bo storila Amerika, da bo to preprečila, tudi če bo morala „sprožiti prve strele.“

Začudenje tovarša X je rahlo spazena podoba slične zmede na Zahodu. To pomanjkanje zaupljivosti — na obeh straneh — je prav gotovo ena največjih ovir na poti k svetovni stabilnosti.

In, naj reče kdor koli, nezaupljivost je sedaj še večja zaradi eksplozije novega nasilja na Bližnjem vzhodu.

PRVO ZASEDANJE skupščine ZN, ki je bilo posvečeno izključno svetovnim gospodarskim problemom, se je zaključilo minuli petek. Na zasedanju so se razvijajoče države načeloma dogovorile, da se bodo s skupnimi naporii borile proti zunanemu izkoriščanju njihovih naravnih virov.

Zdomska umetnost v Zborniku

Umetniška priloga ZBORNIKA 1971-1972, ki je izšel kot 30. knjižna izdaja Svobodne Slovenije oktobra 1973 v Buenos Airesu, nudi na osemih straneh reprodukcije v črpnobelem dveh kiparjev: Franceta Goršeta in Franceta Ahčina in štirih slikarjev: Bare Remeca, Teda Kramolca, Ivana Bukovca in Metke Žirovnik. Ob kakovostnih in estetsko dosegjenih delih se ponuja priložnost razmišljanja o umetnosti in umetniškem ustvarjanju nasploh, pa tudi o zdomskem umetniku in zdomski likovni ustvarjalnosti.

Umetnost je rast in dvig duha nad snovnost; zavzetje in spremenitev stvarnosti v duhovno izraznost, počlovečeno s čustvom in minljivim, je izraz in dokument človekove svobode.

Za slovenskega zdomca, umetnika in odjemalca umetnosti, je ta povrh še določevalo in slovensko ohranjevalna; usmerja mu pogled na njegov nekdanji svet in na zdanjost, kjer se uresničuje in uravnava ritem zdomskega življenja. Likovna umetnost izraža duhovnost in čutenja podobah — pri tem je podoba lahko:

1) Vitalno realistična in perspektivna; organske oblike upodobljene stvarnosti ohranijo sv. ja naravna razmerja. Umetnina je odsev zdrave zavesti sveta. Na tej stopnji se čustvo in razum umakneta očem, ki so glavni spoznavalec in presojevalec danega.

2) Podoba postane človeško izrazna;

čustvo presnavlja stvarnost v dramatično in polno človeških naravnih in protislovij. Umetnina ni več logični povzem videne stvarnosti, ni posnetek kopice podob, ki se dajejo očem, ampak je v načinu videnja, v notranji perspektivi, s katero zajame umetnik stvari in svet.

3) Umetnina je izraz globlje duhovnega in bitnostnega nemira; čustvo in predvsem razum presnavlja stvarnost v čiste estetske podobe. Umetnina dobi magično vrednost, je konstruktivna podoba, kjer so prečiščene, geometrične oblike v svojem odmišljenem prostoru važna sestavina in simbol nadstvarne in absolutne, prvinskemu človeku edino pomirljive in zadostilne izraznosti.

Vsaka od navedenih umetnostnih oblik in osnovnih usmerjenosti ima za zdomskega umetnika in tudi za slovenskega človeka v svetu svojsko nujnost in duhovno odzivnost. O zdomskem umetniku in likovniku bi bilo mogoče reči:

1) da je postavljen v čas in družbeno okolje ter v vrsto drugih dejavnikov, ki vplivajo nanj in zahtevajo od njega določen odgovor. To je razgled, v katerem se umetniku odpira svet dnevnostvarnosti; od tu prihaja izziv in spodbuda napete in delovne strani zdomskega življenja. V tem svetu se umetnik seznanja z vprašanji mest in predmetov, s podobami novega življenja, boja in

ri je prilagodila svojo nekdanjo slikovitost in oblikovno tvornost. Človeške podobe te ustvarjalne zaslove postajajo izkustvo človeka in sveta dobiva mejo ikonsko prvinske, nekoliko zadržane in onostrane. Bara se v svojih likovnih prijemih bliža absolutnemu izrazu; njevo izkustvo človeka in sveta dobiva metafizično plastično perspektivnost. Regionalno so zasnovane tudi Rože, olje 1972.

Ted Kramolec, ki ga poznamo kot našega najbolj ameriško vživljajočega slikarja, je spoznal široke možnosti kanadske pokrajine, ki jo opazuje uravnovešeno, s občutjem in stvarnim očesom (Žitno polje, olje 1972). Predmetno sicer ni vezan na tihožitno naravo, vendar jo rad gleda v njeni poetični osamljenosti (Bodeča neža, olje 1972; Sončne rože, olje 1972).

Ivan Bukovec ima dve reprodukciji pokrajine — Kapela v Dolores, olje 1972 in Capilla del Monte, olje 1972 — ki sta kompozicijsko izraz realistične težnje ter kažeta dojemljivo lepoto in razumevajoče postvarjanje narave. Bukovec je znan tudi kot vnet grafik (Martín Fierro, lesorez 1971; zunanja oprema Zbornika: roža, ki se dviga iz ljubečih rok).

Značilna je nekoliko konstruktivistična podoba Metke Žirovnik, Caracas, lesorez 1972, ki s svojimi geometrijskimi liki in črtami ter estetsko razporejenimi plastmi svetlobe in sence govori jezik prečiščene obdelave snovnosti. P.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Ljubljansko podjetje Pletenina ima 840 zaposlenih oseb. Za leto so določili povečanje produktivnosti ki naj bi dosegla 150 milijonov dinarjev. Pa ni to edini letošnji cilj „Pletenine“ — tovarna namerava celo odpraviti nočno delo žensk...

LJUBLJANA — Vrednost proizvodnje zasebne obrti v Sloveniji je v letu 1972 znašala 1,91 milijarde dinarjev, kar je za 25% več kot leta 1971. Največji delež v proizvodnji zasebnih obrtnikov ima predelava kovin, in sicer 29%, sledi gradbeništvo s 15,5%, predelava lesa 11,6%, izdelovanje in popravila raznih izdelkov 7,8% itd.

LJUBLJANA — V spodnjih prostorih Moderne galerije so 9. aprila odprli razstavo najnovejše angleško strokovne literature. Na razstavi je sodelovalo s svojimi knjigami 50 znanih britanskih založb.

RADENCI — V okviru stalnih umetniških razstav v zdravilišču Radenci so v „Stekleni dvorani“ razstavili svoja dela pomurski akademski slikarji: Ludvik Vreči, Ante Trstenjak, Karel Jakob, Zoltan Gabor, Štefan Huako, Franc Mesarič, Ladislav Danč in Lojze Logar.

LJUBLJANA — V okviru umetniških izmenjav med slovenskimi gledališči je 10. aprila gostovalo Prešernovo gledališče iz Kranja s „Kreflovo kmetijo“ Ivana Potrča. Naslednji dan pa je Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice nastopilo z dvema enodejankama. Uprizorilo je „Novega najemnika“ E. Ionesca in „Selitev“ K. Valentina.

LJUBLJANA — Rektor ljubljanske univerze dr. Janez Milčinski je 5. aprila promoviral 15 doktorjev znanosti, ki so vsi doktorirali z medicinskega področja. Novi doktorji so s področja sodne medicine: Anton Dolenc, Tatjana Robljek, Ulrik Schmidt in Vladimir Zelenko, s pordočja interne medicine: Bojan Fortič in Aleksander Janežič, otolaringologija Dušan Grom; ginekologija Stojan Hvaliček in Bronislava Lotrič-Pentek, pediatrija: Zora Konjavec, histologija in embriologija: Radivoj Ozvald, infekcijske bolezni: Alenka Kadšel-Medvešček, kirurgija: Bogomir Škerget, anesteziolog: Darinka Soban in socialna medicina: Grujica Žarkovič.

LJUBLJANA — Bachova Velika maša v h-molu za solistem zbor in orkester je 7. aprila privabila v dvorano Slovenske filharmonije toliko poslušalcev, kot le malokdaj. Organizatorji in poglaviti izvajalec je bil mešani zbor Consortium musicum iz Ljubljane, sodelovali pa so orkester, sestavljen iz godbenikov Slovenske filharmonije in Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana ter solisti: Zlata Ognjanovič — sopran, Milta Evtimova — alt, Mitja Grego-

rač — tenor, Anton Feinig — bariton, Jože Stabej — bas in Anica Grum — orgle, poleg tega pa so kot solisti v orkestru nastopali še Rovaniča, violina; Grčar, trobenta, Petrač, flauta, Golob, oboa; Bradač, rog in Banič, fagot. Vsem je dirigiral dirigent amaterskega mešanega zbora Mirko Cuderman; poslušalci so hvaležno nagradili nastopajoče, ki so izvedli eno vrhunskih stvaritev svetovne glasbene literature.

MARIBOR — V tem mestu je 13. in 14. aprila zasedala mednarodna usklajevalna konferenca za uvedbo esperanta v šole. Konference so se udeležili vodje šolskih komisij Jugoslavije, Avstrije, Bolgarije, Madžarske in Italije. Obravnavali so na zasedanju med drugim tudi začetek eksperimentalnega pouka esperanta v Nemčiji, Franciji, Luksemburgu, Belgiji in Nizozemski. Komisija je tudi prejela poročilo, da v skandinavskih šolah tudi že pripravljajo poskusno uvedbo pouka tega umetnega mednarodnega jezika.

LJUBLJANA — Pred kratkim so se v Ljubljani spraševali, kako naj popravijo Grad. Denarja za popolno obnovo ni in tako so ga začeli spet nekaj „krapati“. Delavci grosupeljskega gradbenega podjetja so 8. aprila začeli s popravilom enega dela Gradu — med grajskim stolpom in nekdanjim restavracijskim prostorom. Dela pod nadzorom zavoda za spomeniško varstvo — bodo trajala kake tri mesece. Potem pa bodo v Ljubljani spet premlevali, kaj in kako narediti, da ne bo Grad popolnoma razpadel.

LJUBLJANA — Slovenija je do leta 1963 električno energijo izvažala v druge republike in celo v Italijo in Avstrijo. Potem pa so potrebe narasle tako, da je postalo potrebno energijo uvažati; v letih 1964 in 1965 so jo uvažali iz Italije in Avstrije, potem pa predvsem iz Bosne in Hercegovine. Čeprav se je poraba električne energije zelo povečala zaradi naraščajoče industrializacije, ne moremo mimo dejstva, da je komunistična oblast zanemarila gradnjo električnih central, tako termoelektričnih kakor hidroelektrarn.

LJUBLJANA — V aprilu je bilo obično pomanjkanje insulina v Sloveniji. Republiško društvo diabetikov je poslalo slovenski vladi protest, toda vse to ni zaleglo. Pravijo, da bo zdravila dovolj na razpolago, kakor hitro bodo dovolili povišanje cen. Na ljubljanskem predstavništvu beogradske tovarne zdravil „Galenika“ so povedali, da niso pristojni dajati uradnih izjav, ker je za takšne stvari pri njih kompetenten samo generalni direktor v Beogradu. Po neuradnih izjavah je pomanjkanje zdravila posledica pomanjkanja surovin — živalske trebušne slinavke. Te ni dovolj, ker menda zakoljejo premalo živine, ker

14. obletnica Slovenskega doma v Carapachayu

V nedeljo, 5. maja so v Carapachayu proslavljali 14. obletnico ustanovitve doma in peto obletnico njegove blagoslovitve. Že dopolne se je zbralo lepo število rojakov ne samo iz Carapachaya, ampak tudi od drugod, da prisostvujejo temu lepemu domačemu prazniku pridnih in agilnih rojakov iz Carapachaya.

Ob 11.30 se je proslava začela z dviganjem slovenske in argentinske zastave. Nato je msgr. Anton Orehar daroval sv. mašo. Po evangeliju je v cerkvenem govoru orisal pravi smisel in pomen dobrega pastirja, ki da tudi življenje za svoje ovce. V tej zvezi je omenil potrebo po pastirjih t. j. duhovnikih, ki naj vodijo ljudstvo tako, da bo doseglo svoj večni cilj.

Po maši se je večina navzočih zadržala v domu na kosilu, ki so ga servirali v dvorani in na prostornem dvorišču. Okoli četrte ure pa se je začel kulturni program. Rojaki so napolnili dvorano do zadnjega kotička. Spored je napovedoval tajnik doma Edi Škulj, ki je povabil na oder predsednika doma Alojzija Sedeja, ki je imel pozdravni nagovor. Pozdravil je vse navzoče, posebej pa še msgr. Antona Oreharja, tajnika Zedinjene Slovenije Vilka Cudermana, domačega dušnega pastirja g. Matijo Borštnarja ter zastopnike in zastopnice domov in raznih organizacij. Nato je poudaril pomen delovanja slovenskih domov med emigranti, zlasti njihov pomen za versko in narodno vzgojo mladine. V imenu Zedinjene Slovenije je pozdravil prisotne g.

MARIJA NOSE roj. RUS — UMRLA

Umrla je 27. aprila v Strugah na Dolenjskem gospa Marija Nose r. Rus. Lani, 5. agusta, je praznovala z možem Antonom zlato poroko v Šmihelu na Koroskem, kjer njen mož živi. Pokopali so jo na pokopališču v Strugah 29. aprila. Zapušča moža Antona, ki je do leta 1970 živel v Argentini in deset otrok, od katerih živi sin Maks s svojo družino v Buenos Airesu.

Številnim prijateljem, ki sočustvujejo z možem in otroci ob smrti tako dobre in krščanske matere in žene, se pridružuje tudi Svobodna Slovenija z izrazi iskrenega sožalja.

izvažajo živo. Ljudje pa so prepričani, da je glavni razlog — čakanje tovarn na ponovno povišanje cen.

ODLOK — V petnajsti številki Uradnega lista Socialistične Federativne Republike Jugoslavije z dne 28. marca 1974 je na prvi strani objavljen „ODLOK o spremembi ODLOKA o spremembah ODLOKA o blagu, katerega izvoz in uvoz sta regulirana“.

Kar sam po sebi se vsiljuje komentar o komentarju brez komentarja: Le kako sta izvoz in uvoz regulirana, če je treba toliko sojem?

Zaradi take predanosti navalu sedanje misljenja na svetu izginjajo čevljarji, krojači, krojci, izginjajo obrtniki vseh vrst, ki jih nadomešča drobna trgovina, kjer dobiš vse nadomestne dele ali pa staro robo vnovič za novo.

Pot, po kateri naj bi slovenska družina šla v bodočnosti, pa ni samo pot osebnega napredka in zboljšanja položaja, ampak tudi pot, ki teče vzporedno s koristmi slovenskega naroda. Ta ali ona družina bo odmrla, druge se bodo zgubile v tujem svetu. To slednje prav gotovo ni namen vseh naših družin. Nasprotno — božja volja je, da se kot narod ohranjamo in vzdržujemo svoj rod naprej, dokler nekega dne res ne bomo končali kot narod — in tudi to po božji volji.

Zato pa vzgoja v današnjih družinah obsega še mnogo postavk, ki jih popolnoma premalo poudarjamo:

mislimo moramo na postavitev dvojezičnega zavoda ali šole, računajoč da bo slej ali prej dovolj učnih moči, ki so izšle iz naših narodnih vrst. Ne razumem namreč, zakaj take šole ne bi mogli imeti Slovenci, ko pa jo lahko vsi drugi narodi postavijo. Res je, da premnogi s podporo domovinskih oblasti, a to pogosto zavade v lahkotnost in površnost. Naša šola bi morala zajeti na globoko.

Misliti moramo na našo skupno vzgojo o verski občini. Danes smo pripadniki — krajevno govoreno — te ali

Cuderman, ki je čestital domu k 14. obletnici in pohvalil njegovo vztrajno delo.

Glavni delež na akademiji je imela mladina, kar je pravilno, kajti naloga domov je, da zberejo pod svojim krovom slovensko mladino in jo vzgajajo tudi za nastope. Učenci in učenke slovenske šole Josipa Jurčiča v Carapachayu so lepo nastopili z zborni deklaracijo „Nazaj v planinski raj“. Sledil je govor slavnostnega govornika Milana Magistra, ki je žel veliko odobravanje. Govor prinašamo na uvodnem mestu Svobodne Slovenije. Naslednja

Svetniški zgled Barage rodi bogate sadove

Dne 30. januarja letošnjega leta je bila kanonično ustanovljena nova misijonska družba St. Stephen Protomartyr s sedežem v Gallupu New Mexico, USA, katere cilj je v prvi vrsti misijonariti med poganskimi Indijanci Združenih držav, ki so po izjavi škofa Hastricha „najbolj zanemarjeno in pozabljeno pleme na zemeljski obali“.

Nova kongregacija skuša v svojih pravilih zajeti vse potrebe današnjega sveta in je vzbudila veliko zanimanja v javnosti. O njej poročajo ne samo verski listi, ampak tudi dnevno časopisje. Tako ji je med drugimi Seattle Times, vodilni dnevnik v državi Washington posvetil cele pol strani.

Zanimivo je, kako je prišlo do ustanovitve te družbe. Trije zreli možje, ki so zavzemali odlična mesta (eden je ravnatelj oddelka za tuje jezike na eni izmed največjih višjih šol v Los Angeles, Kalifornija, drugi profesor, tretji industrialec), so dobili v roko Baragov življenjepis „Shephard of the Wilderness“. Navdušeni nad njegovo veličino so sklenili slediti njegovemu zgledu. Odpovedali so se sijajni karijeri, industrialec je likvidiral svoje podjetje in je izkupiček, ki je presegal 100.000 dolarjev, razdal in so odšli v samostan.

Kongregacija si je izbrala za svoj center Gallup, v škofiji istega imena, država New Mexico, USA, kjer je za škofa msgr. Hastrich, eden izmed najbolj popularnih škofov Severne Amerike, slaven pridigar, znan po svoji ponižnosti. Stanuje s semeniščniki in isti hiši in je pri isti mizi. Večkrat jim tudi sam kuha in streže pri mizi. Ne sramuje se svojim študentom pomagati nositi kovčke.

Če se kdo zanima za kongregacijo, naj piše na Community of Saint Ste-

točka je bila dobro podana rajalna vaja deklet „Tam, kjer teče bistra Zila“. Pripravila in naštudirala jo je gđc. Marija Korošec. Učenci in učenke slovenske šole pa so pogumno zaigrali „Lepo Vido“, ki jo je pripravila ga. M. Pleško. — Veliko smeha je povzročil prizorček „Cirkus dobre volje“, ki ga je pripravila gđc. Marta Korošec. Zaključno točko je imel pevski zbor Mladina, ki je pod vodstvom gđc. Terrezke Prijatelj zapel tri pesmi: Marko skače, Potrkan ples in Pozimi pa rožice ne cveto. — G. Škulj se je nato navzočim zahvalil za obisk in jih povabil na družabni del proslave, ki se je razvil ob zvokih „Planike“.

Škof Hastrich s tremi gojenci nove družbe

phen, Protomartyr. 5012 East Semenary Road, Camarillo, Calif 93010 ali pa P. O. Box 1338, Gallup, New Mexico 87301, U. S. A.

Slovenci v Argentini

Osebnosti

Poroki. V cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejia sta se poročila dne 3. maja gđc. Maruša Simenc in Luciano Padovani. Nevesti sta bila za priči dr. Anton Simenc z gospo Boženo, ženinu pa Pedro Padovani z gospo Tereso. Poročni obred s sv. mašo je opravil prelat Franc Novak. Iskrene čestitke.

V soboto, 27. aprila, sta se v cerkvi Aldo Bonzi poročila gđc. Jožica Oven in Marijan Pugelj. Za priči sta bila nevesti njen oče Ivan Oven, ženinu pa njegova sestra gđc. Carmen Pugelj. Naše čestitke.

SREČANJE MLADINE VELIKEGA BUENOS AIRESA

Prvo nedeljo v mesecu, 5. maja, je bilo v Slovenski hiši v Buenos Airesu zopet veliko mladih, deklet in fantov iz vseh okrajev Velikega Buenos Airesa.

Pri mladinski sv. maši, ki jo je daroval msgr. Anton Orehar, je ubrano pel mladinski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom g. Andreja Selana.

Po maši je bil skupen zajtrk, nato pa zvezni sestanek Slovenske dekleške organizacije in Slovenske fantovske zveze, ki ga je vodil Franci Znidar, predsednik S. F. Z. Dekleta iz San Justa, ki so zapela tri pesmi, so za izvajanja žele veselo odobravanje. Pravi tako gđc. Marta Malovrh, ki se običajno recitira pesem: „Mary se predstavi“. O temi: (Nad. na 4. str.)

Slovenska družina — kam?

(Na sestanku, ki ga je v aprilu imela Zveza mater in žena, je o temi naslova govoril Pavle Rant. Iz njegovega referata objavljamo nekaj najbolj marrantnih odstavkov).

K samemu naslovu Slovenska družina — kam?, bi navedel samo nekaj kratkih misli.

Kam? — Razumem vprašanje kot: v katero smer, po kateri poti, kaj naj bi naredili, da bi... kaj moramo napraviti in čemu se odpovedati, da...

Na tako široko vprašanje je težko odgovoriti z nekaj besedami. Družina je namreč, ustanova, po božji volji, ki ji ni mogoče ustreči z nekaj krilatnicami. Družino je treba živeti v vsem pomenu besede. In če hočemo, da družina sploh bo, se je nemogoče odpovedati osnovni misli: družina je in mora biti vedno sad ljubezni. Staršev med seboj in otrok, če jima jih je Bog dal, do staršev in starih staršev, pa do vseh sorodnikov.

Mlade je dalje treba vzgajati poleg najbolj enostavnih načel — ki so večno veljavna za vsako družino — tudi v vseh ozirih vedenja in nastopa, tako doma kakor v javnosti. Zunanost nastopa je pogostoma lahko puhla ali našopirjena, če pa ji pridružimo bogastvo srca in plemenitost duha, potem ni dvoma, da bo naša mladina vedno korak pred drugo, vedno nekaj posebnega. Po načelu: nekega dne bomo večina, se je treba ravnati. Večina namreč tistih dru-

žin, ki bodo tako mislile, ker le te bodo preoblikovale svet v prihodnjih desetletjih. Pri tej prenosni našega rodu ne smemo pustiti v nemar, nasprotno, odločilno mora sodelovati.

Izogibati se je treba — vedno ta „treba“, a je potreben! — vdanost trenutni modi. Prišel bo čas, ko se bodo ljudje naveličali televizije in iskali oddiha drugod. Pri nekaterih se to že zdi dogajati. Takrat bomo spet v miru segli po knjigah in pesmih, ki ne preminejo, po obiskih razstavnih dvoran in koncertnih prostorov, takrat se bomo ponovno srečali z bogastvom preprostega zelenja v naravi in silnostjo gora in potokov. Preden se bomo zavedali, da nam tudi sedanja potrošniška družba škoduje, bomo sami, če bomo prav gledali na svet okrog nas, prišli do zaključka, da ni modro slepo drveti za vsem, kar dan za dnem trobi dnevni tisk pa radio in revije.

Jasno je, da otroci morajo študirati. Ni na nujno, da bi vsi morali na univerze in od tam naprej pustili študij, češ saj dosti nese moj poklic. Če že res imajo voljo do univerze, prav. A potem so dolžni postati malo več kot navadni diplomiranci. Če pa želje do univerze ni, ne kaže siliti, kajti še pred koncem naših dni bomo doživeli, da ne bomo dobili več strokovno usposobljenih obrtnikov, ne ljudi, ki so sposobni prijeti za slehernoro orodje in jim vedno delo uspe.

SLOVENC!

v soboto, 25. in v nedeljo, 26. maja, vsi prisrčno vabljeni na

BLAGOSLOVITEV

cerkve Marije Pomagaj

v Buenos Airesu — Ramón Falcón 4158

Od vsepovsod

Po dvesto letih. V Cerkvi de la Merced v mestu Antigua v Guatemali sta ameriška strokovnjaka Robert Stratton in Marshall Stone popravila orgle. To bi sicer ne bili nič posebnega, če ne bi bile orgle pokvarjene že celih dvesto let. Popravilo sta izvršila po naročilu Gvatemalčanov, ki žive v Washingtonu.

Krave za bencin. Indija ima 230 milijonov krav, pa bore malo haska od njih, ker pač veljajo za „svete“. V teh

JUBILEJNO ROMANJE V LUJAN

v nedeljo, 12. maja

Ob 10: romarska sv. maša z govorom in skupnim obhajilom. Med sv. mašo, ki jo bo daroval delegat za slovensko dušno pastirstvo msgr. Anton Orehtar za žive in rane rojake v Argentini, bo ljudsko petje.

Ob 14: pobožnanska pobožnost: petje, pridiva prelata Franceta Novaka procesija, drovsnje in prejem spominskih pobožnic, petje litanije Matere božje in blagoslov Najsvetejšim.

Nar. dne na ki naj bodo v rekordnem številu, naj se zberejo do 14. ure pri obhajilni mizi.

IZ UPRAVE

„SVOBODNE SLOVENIJE“

Znano je, da so zaradi visokega porasta stroškov pri izdajanju časopisov nastale precejšnje težave. Veliki dnevniki so v zadnjem času zmanjšali obseg, obenem pa povečali prodajne cene za 50%.

Da je pri vsem tem močno prizadeta tudi Svobodna Slovenija, ni treba posebej dokazovati. Zaenkrat prosimo vse naročnike našega tednika, ki so še za lansko leto v zaostanku s plačilom naročnine, da jo nemudoma poravnajo. Ne čakajte pisemnih opominov, ki obremenjujejo upravo lista z novimi stroški, zlasti ker bo še ta mesec znatno povišana poštnina.

Vse čerke ali poštna nakazila pa prosimo da nakažete na ime Miloš Stare, in ne na ime lista.

Poravnajte takoj vso zaostalo naročnino. Ne odlašajte!

SLOVENC V ARGENTINI

(Nad. s 3. str.)

Ob 29. letnici begunstva naših staršev in o našem poslanstvu v Argentini pa je nazorno in prepričevalno govoril g. Miloš Stare, predsednik NO. Sestanek, ki se ga je udeležilo okrog 120 deklet in fantov, je sklenila gđ. Martina Koprivnikar, predsednica S. D. O.

„svetih kravah“ pa nekateri vidijo rešitev za nadomestilo milijarde dolarjev lastnega primanjkanja zaradi povišane cen petroleja. Arabske države so namreč Indiji ponudile petrolej za krave. Indijska vlada je o zadevi že razpravljala, toda posebnih izrednih odločitev najbrž ne bo. Vlada se boji, da bi zamenjava krav za petrolej povzročila hude izgrede. Prav tako ni posebnega zanimanja za ameriško ponudbo za zgraditev modernih klavnic v Indiji. Zaenkrat bodo torej „svete“ krave še kar nemoteno ovirale promet po indijskih mestnih ulicah.

Zdravilo iz mišje slin. Raziskovalci na Švedski univerzi Uppsala so pripravili preparat iz mišje slin, ki pomaga hitreje celiti rane, zlasti oklepine. Upajo, da bodo kmalu mogli pridobivati zdravilo v zadostnih količinah, potrebnih za uspešno zdravljenje. Iz mišjih slin so izločili snov „polipeptid“, ki pospešuje rast vrhnje plasti kožnih celic. Nagib za preiskovanje živalske slin je bilo dejstvo, da si vse živali ližejo rane.

Ta statistika. Po podatkih UNESCO se je od leta 1960 do 1970 dvignilo število nepismenih v svetu od 735 milijonov, vendar je procentualno bilo leta 1970 manj nepismenih kot leta 1960: 39,3% in 34,2% (1970). V Evropi je bilo 3,6% nepismenih, v obeh Amerikah 12,7, v Aziji 46,8, v Afriki pa 73,7 % prebivalstva. Zanimivo je tudi, da kar 40 držav nima dnevnika; radijskih sprejemnikov naj bi bilo okrog 728 milijonov, torej 200 na 1000 prebivalcev, televizorjev pa 261 milijonov ali 70 na 1000 prebivalcev. Več ameriških, azijskih in afriških država samo po en muzej; v ZDA jih je 2889, v Sovjetski zvezi 1173, na Japonskem pa 1108. Število izdanih knjig se je v obdobju 1955—1971 podvojilo: od 285.000 v letu 1955 je naraslo na 584.000 v letu 1971. Na prvem mestu v izdaji knjig je bila leta 1971 Sovjetska zveza s 85.870 novimi knjigami v ZDA je bilo izdanih 80.569 knjig, v Zah. Nemčiji na 40.354, potem slede Japonska, Francija, Španija, Indija, Nizozemska, Poljska in Jugoslavija. Jugoslavija je leta 1971 izdala nekaj nad 9.000 knjig.

Ukrajnska Cerkve po svetu.

Med Ukrajinci je bila katoliška cerkev vzhodnega obreda močno zasidrana. Komunistični režim pa jo je kar enostavno priključil pravoslavni cerkvi. Ukrajinski emigranti—katoličani vzhodnega obreda pa so ostali zvesti katoliški Cerkvi. Po najnovejših podatkih imajo katoliški Ukrajinci izven domovine 307 župnij. V njih dela 900 redovnih in škofijskih duhovnikov. Za vzgojo njihovega duhovniškega naraščaja skrbijo tri velika in tri mala semenišča. Izven domovine živi 20 ukrajinskih škofov (eden kardinal, dva sta nadškofa in dva metropolitani.) Bogoslužje opravljajo v 926 cerkvah in kapelah. Vzdržujejo 335 katoliških osnovnih šol in 12 bolnišnic, ki jih vodijo ukrajinske redovnice, katerih je 1400.

Milijoni otrok ne prestopijo praga šole. Po podatkih Mednarodnega urada za delo v Ženevi je v gospodarstvu zaposlenih nad 54 milijonov otrok. Velika

Po svetu

REZULTAT predsedniških volitev v Franciji, ki so bile minulo nedeljo, je bil naslednji: konservativci, sedanjí finančni minister Giscard d'Estaing 33 odstotkov, socialist (s sodelovanjem komunistov) Francois Mitterand 43 odstotkov, degaullist Delmas 14 odstotkov. Ker noben od kandidatov ni dobil absolutne večine, bodo nove volitve 19. maja med Giscard d'Estaingom in Mitterandom.

VOHUNSKA AFERA v Brandtovi vladi dela Brandtu vedno večje preglavice. Vohuna Guntherja Guillaumeja zaslišuje zahodnonemška policija in odkriva vedno večjo mrežo sovjetskih in vzhodnonemških vohunov v Zahodni Nemčiji. Zahodnonemška politična opozicija, zlasti demokristjani, zahteva Brandtov odstop, ker je imel vzhodnonemškega vohuna za svojega glavnega svetovalca. Brandt je na vohunsko afero najprej reagiral v toliko, da je „za nedoločen čas“ odpovedal razgovore z Vzhodno Nemčijo, na katerih naj bi obe Nemčiji vzpostavili stalna predstavništva v Bonnu in v Pankowu, v ponedeljek, 5. t. m. pa je odstopil.

HRUŠČEV v svojih spominih, ki so šele pred kratkim izšli v Moskvi, dolgo po njegovi smrti, piše, da mu je „bilo žal, da ni dovolil natisniti Pasternakovega dr. Živaga“, ker da je zadeva „napravila slab vtis na Zahodu za dolgo dobo.“ Hruščov je De Gaulla smatral za področja interne medicine: Bojan Fornih, pozneje pa za „zelo spretnega moža“. Za De Gaulla tudi pravi, da je bil „eden najbolj inteligentnih državnikov na svetu“ in hitro dostavlja: „vsaj kar tiče buržujskih volij“, da ne bi zasenčil „vsevednežev“ v Kremlju in samega sebe.

Za dobro voljo

Vsemogočni Amerikanci

Amerikanski deček vpraša svojega očeta: „Ali je res, papa, da samo ženske lahko rodijo otroke, moški pa ne?“ „Res, sinko, tega moški ne morejo.“ „Niti mi, Amerikanci?“

večina otrok s svojim delom pomaga družinskemu proračunu, največ jih je seveda iz dežel v razvoju, v katerih po enajstem letu hodi v šolo le vsak drugi deček oziroma deklica. Razen tega pa je več milijonov otrok, ki sploh nikdar ne vidijo šole od znotraj.

Po športnem svetu

ARGENTINSKA KOŠARKARSKA reprezentanca je pred dnevi odšla na turneje v Evropo za pripravo na svetovno prvenstvo, ki bo v Portoriku. Ekipa je nastopila na tekmovanju v Beogradu med Jugoslavijo A in B in Sovjetsko zvezo. Prvo mesto je zasedla Jugoslavija A, ki je v finalni tekmi premagala SZ s 86:77. Argentina pa je zasedla četrto mesto. Jugoslovanska B ekipa, ki jo sestavljajo sami mlajši igralci, jo je premagala s 88:68. Iz Beograda je argentinska reprezentanca odpotovala v Utrecht, kjer se je pomerila v dveh tekmah z nizozemsko državno ekipo. Novo tekmo je argentinska ekipa izgubila s 87:91.

ZNANEMU FRANCOSKEMU avtomobilskemu dirkaču Jeanu Pierru Beltoise je sodišče v Neversu odvzelo za en mesec vozninsko dovoljenje, razen tega pa mu naložilo še plačilo globe v znesku 600 frankov. Beltoise je prekorajčil na neki glavni cesti dovoljeno hitrost 90 km na uro. Vozil je „samo“ s 187 km na uro.

V KOLUMBIJSKEM MESTU Medellín je bilo 23. južnoameriško tekmovanje v plavanju. Dan pred zaključkom so Brazilci imeli že toliko naskoka pred ostalimi ekipami, da sploh ni bilo kakega dvoma o končnem zmagovalcu prvenstva; presenetili so Ekvadorci, ki so se kar trdno vsidrali na drugo mesto. Argentinski plavalci niso kaj prida uspehov želi, srebro je priplavala na 100 m hrbtno Patricia Lóez Muñiz, bronasto pa Hebe García Bovras na 200 m v štirih slogih.

TRENER AVSTRALSKEGA MOŠTVA, ki bo nastopil na svetovnem nemotnem prvenstvu v Muenchenu, Rala Rasić, je med 22 igralci uvrstil tudi tri hrvaštinski imeni: Draga Utesenovič, ča. Iva Rudica in Branka Buljevića.

V LAS PALMAS na Kanarskih otokih je zasedel prvo mesto na III. mednarodnem šahovskem prvenstvu Ljubomir Liubojević (Jug.), pred Beljavskim (SZ) in Olafsonom (Islandija). Liubojević je zbral 11 točk, druga dva pa po 10. Argentine Quinteros je s 7 in 1/2 točkami zasedel osmo mesto.

NA 9. EVROPSKEM prvenstvu v namiznem tenisu, ki je bilo v Novem Sadu se je Jugoslavija uvrstila na tretje mesto za Švedo in Madžari. V jugoslovanski ekipi je bil kot rezervni igralec tudi Mariborčan Savnik, vendar ni nastopil na nobenem srečanju. Ostali člani ekipe so bili Kakašević, Surbek in Stipančič. Med damami pa je jugoslovanska ekipa zasedla sedmo mesto, kar je za eno mesto više kot na prejšnjem prvenstvu. Tekmovanje posameznikov se je začelo po ekipnem in sicer 12. aprila. V prvih nastopih so vsi jugoslovanski igralci premagali svoje nasprotnike, pri dekletih pa sta se le ljubljanka Eva Jerjerica in Zagrebčanka Čordaševa uvrstili med 32 najboljših tekmovalk.

NA DRŽAVNEM prvenstvu v dviganju uteži v Sarajevu so postali prvaki štirje slovenski dvigalci: v lahotežki kategoriji J. Urankar, v srednježški Tomljenovič, v teški Melanšek in v superžeški Antolič, ki je s 302,5 kg. postavil tudi nov državni rekord.

Prijatelji

Slov. državnega gibanja

vabljeni v nedeljo, 19. maja na asado, ki bo po sv. maši ob 11.30 v zavetišču dr. Gregorija Rožmana.

DR. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

C. José E. Uribaru 285, Cap. Fed
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855.
Privatni telefon: 628-4188
Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina
Uredniški odbor:
Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual (N° 2.233.341)

Naročnina Svobodne Slovenije za L. 1974 za Argentino \$ 105.— (10.500) — pri pošiljanju po pošti \$ 110.— (11.000). ZDA in Kanada 16 USA dol.; za Evropo pa 19 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 12 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

OBVESTILA

NEDELJA, 12. maja 1974:

Veslovensko jubilejno romanje v Lujan.

PETEK, 17. maja 1974:

V Slovenski vasi ob 20 igra Krčmarica“ na odru Hladnikovega doma.

SOBOTA, 18. maja 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu zvečer tekme v odbojki.

V Slovenski vasi ob 20 igra „Krčmarica“ na odru Hladnikovega doma. V Slovenski hiši ob 20 začetek kulturnih večerov SKA. Ob 19.15. maša za pok. hr. Ignacija Lenčka.

NEDELJA, 19. maja 1974:

V Našem domu v San Justu tombola V Slovškem domu po sv. maši roditeljski sestanek z govorom dr. Kremžarja „Pomen narodnosti za našo osebno rast“. Vsi starši in prijatelji lepo vabljeni!

V zavetišču škofa dr. Gregorija Rožmana ob 11.30 sv. maša in nato asado. Organizira Slov. državno gibanje.

V Slovenski vasi ob 17 igra Krčmarica“ na odru Hladnikovega doma.

SOBOTA, 25. maja 1974:

Satnjerjev oratorij Vnebozvetje v Slovenski hiši. Izvaja pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. Savellija. Začetek ob 20.

V Slovenskem domu v San Martinu od 8 zjutraj tekme v odbojki.

NEDELJA, 26. maja 1974:

Slovenska blagoslovitev slovenske cerkve Marije Pomagaj.

ČETRTEK, 30. maja 1974:

V Slovenski hiši ob 17.30 sestanek Zveze mater in žena. Predava g. Jože Košček: „Slovenska družina — kam?“

SOBOTA, 1. junija 1974:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj maša zadušnica za dr. Ignacijem Lenčkom, ob 19. po naročilu Protikomunističnih borcev.

Začetek kulturnih večerov SKA bo v soboto, 18. t. m. v Slovenski hiši (predavalnica) ob 8. Predava prof. dr. Tine Debeljak „Ob 30-letnici smrti slovenskega dr. Antona Breznika“. Pred predavanjem bo v cerkvi Marije Pomagaj ob 19.15 sv. maša za pok. prof. dr. Ignacija Lenčka.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL

CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, Ofic. 2
T. E. 35-8827

Naš dom San Justo,

Hipólito Irigoyen 2756

V nedeljo, 19. maja

Ob vsakem vremenu

BOGATA TOMBOLA

ZA DOGRADITEV MLADINSKIH PROSTOROV

Glavni dobitki: HLADILNIK ali TELEVIZIJSKI APARAT,
ŽENSKO ali MOŠKO KOLO, DVE KITARI...

Pričtetek ob 15. uri. Lepo vabljeni!

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra MunicipalidadAVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejšo pohištvo

Drmatski odsek Slovenske vasi

KAREL BOLDONI

KRČMARICA

Komedia v treh dejanjih

V petek, 16., in soboto, 17. maja, ob 20. V nedeljo, 18., ob 17
v Hladnikovem domu.

Režija: Ciril Jan

NAMIZNI TENIS (Ping-Pong)

Med 9. in 21. julijem t.l.

bo tekmovanje v namiznem tenisu.

Tekmovalci bodo razdeljeni v tri kategorije:

naraščajniki — do 12. leta starosti,

mladinci — do 18. leta starosti, in

odrasli — od 19. leta naprej.

Pismeno se je treba prijaviti do 15. junija t. l.

na: V SLOGI JE MOČ, Bmé Mitre 97, Ramos Mejía.

Zmagovalce čakajo lepe nagrade!

Ne pozabite, da morate napisati na ovitek, da:

V SLOGI JE MOČ!